

ikke opfylde de Krav, som fornuftigvis kunne stilles til dem. Med andre Ord: Paa Forhaand at afskære Myndighederne Adgang til at gribe ind overfor grov Forsømmelighed, synes jeg ikke kan gaa, thi saa tror jeg ikke, at vi komme meget videre, end vi i Øjeblikket ere.

Med Hensyn til det af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds rejste særlige Spørgsmaal om, hvorvidt alle Bestyrelsesmedlemmer skulle underskrive Statusbøger, vil jeg indrømme, at der kan siges meget pro og meget kontra. Men giver den Følelse, at man skal sætte sit Navn under et Regnskab, dog ikke ogsaa en Følelse af Ansvar? Er det ikke noget for let for en Bestyrelse at sige: Det overlader vi til vor Direktion? Vilde dog ikke en og anden Gang en Ulykke være afværget, naar de Herrer, der dog formelt staa med Ansvaret for det paagældende Selskabs Ledelse, ved den aarlige Statusopgørelse være mindede om at se efter? Alene det, at de blive tilkaldte til den, er vist et Gode, saalænge Forholdet er saaledes, som det er nu i mangfoldige Tilfælde, at det kun er et enkelt eller et Par enkelte Medlemmer af Bestyrelsen, som blande sig i Sagerne, idet Bestyrelsen i adskillige Tilfælde kun formelt tager Del i Forretningen.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds har været betænkelig ved Spørgsmaalet om Kassebøgernes Autorisation, vil jeg gentage, hvad jeg sagde før: Vil man Maalet, saa maa man ogsaa ville Midlerne. Selvfølgelig er det en Gêne for Befolkningen, at de skulle gaa hen og lade deres Kassebøger autorisere, og det er ogsaa en Gêne for Myndighederne, at de maa gøre det. Men Kassebogen, der sammen med Bilagene er det primære Grundlag, skulde gerne stige i Agtelse og Anseelse. Nu er Kassebogen i mangfoldige Forretninger i allerhøjeste Grad negligeret, der sker ikke den Opsummering, som det ærede 7de Medlem fra 6te Kreds (Hey) omtalte, og som sikkert er nødvendig, og som efter min Mening hører med til en ordentlig Bogføring. Jeg tror ikke, man kan sige, at en Kassebog, som ikke daglig opsummeres, er en ordentlig ført Kassebog, og jeg mener ogsaa, at Lovforslagets Tekst rammer det Tilfælde. I Tilslutning til dette, om vi skulle gaa til en Hovedbog, eller om man skal give Frihed, kunde jeg ønske at understrege, hvad ogsaa det ærede 7de Medlem fra 2den Kreds (Tvede) nævnedes, at navnlig for Tysklands Vedkommende, dette konservative Land med

de mange Paragraffer og de bestemte Lovregler, giver den tyske Handelslovbog af 10. Maj 1897 kun følgende Regel: „Enhver Købmand er forpligtet til at føre Bøger og til efter Grundsatningerne om ordentlig Bogføring i disse at klarlægge sine Handelsforretninger og sine Formuesforhold“. Dermed har man ment at kunne nøjes i Tyskland.

Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) fremhævede, at Folk vilde undlade at lade Bøgerne autorisere, er der naturligvis nok noget om det, Folk ere jo i det hele taget tilbøjelige til at skyde Ulejlighed fra sig, og der føres i Øjeblikket grumme mange ikke autoriserede Bøger. Men paa den anden Side, det eneste Middel vi have haft til at faa Folk til at lade deres Bøger autorisere, var Hensynet til Bevisfordelene efter Danske Lov, og i det Øjeblik de ikke føre autoriserede Bøger, ville de ikke have denne Fordel. Jeg er enig med det ærede 2det Medlem fra 1ste Valgkreds (Holger Petersen) i, at det var ønskeligt, om Lovens Rammer kunde være dragne endnu videre, men det vilde vist blive meget vanskeligt at gennemføre et Forslag, der gaar væsentlig videre end dette i saa Henseende. Vi maa nemlig heller ikke være blinde for, at der i de Virksomheder, som ere undtagne fra nærværende Lovforslag, ere mangfoldige, hvis Indehavere vilde have svært ved at føre Bogholderi. Jeg tror nok, at der vil opstaa nogle Vanskeligheder for Virksomheder, der rammes af denne Lov, som jeg netop derfor mener skulde være et Skridt fremad i Retning af noget at tvinge Folk, som hidtil ikke have været inde paa Bogføring, til at føre Bøger.

Jeg skal gerne gøre Henstilling til min Kollega Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, om der ikke i Skolerne i Regnetimerne kunde blive givet nogen Undervisning i Bogholderi, jeg anerkender ganske det ønskelige heri.

Et æret Medlem ønskede et Skema trykt i de Borgerbreve, der bleve udstedte. Ja, der er ikke Tvivl om, at der burde gøres et Arbejde for at bevæge Folk til at føre Bøger, og det første Skridt i saa Henseende er naturligvis at faa Folk til at sætte sig ind i de Bestemmelser, der paalægge dem Pligter i saa Henseende. Jeg havde tænkt mig, at man maaske kunde lade trykke nogle smaa Hæfter og lade dem uddele til de paagældende næringsdrivende og stille dem til deres Disposition, hver Gang de fik en Bog autoriseret.